

Nr 761

Av herr **Hedin m. fl.**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition nr 70, med förslag till lag om församlingsstyrelse m. m.*

(Lika lydande med motion nr 644 i Första kammaren)

Kyrkorådets församlingsvårdande uppgifter har på ett tillfredsställande sätt kommit till uttryck i föreliggande proposition nr 70. Enligt lagförslaget skall kyrkorådet vara det ledande organet för den andliga verksamheten i församlingen. En sådan bestämning av kyrkorådets uppgifter gör det emellertid enligt vår uppfattning naturligt att ordförandeskapet i rådet alltså anföras till församlingens kyrkoherde.

Vid tillkomsten av 1930 års lag om församlingsstyrelse anfördes just, att ordförandeskapet i kyrkorådet bör tillkomma kyrkoherden "i kraft av hans ämbete" (prop. 1930: 100) eller "på grund av hans ämbetsställning enligt gällande kyrkolag" (konstitutionsutskottets utlåtande 1930: 31). Genom den reglering av kyrkorådets kompetens i förhållande till den borgerliga kommunen enligt det föreliggande lagförslaget har detta argument ytterligare förstärkts. Det ämbete kyrkoherden betrots med inom församlingen innebär ju, att han i samverkan med församlingens andra förtroendemän och aktiva krafter skall bära ansvar för att församlingen betjänas med Ordets förkunnelse och sakramentsförvaltning, personlig själavård och kristlig omvårdnad. Självskrivningen är därför inte betingad av enbart hänsyn till en gammal tradition utan är grundad på sakliga skäl. Denna ståndpunkt intogs också av 1957 års kyrkomöte (kyrkolagsutskottets betänkande nr 17). Vid samma kyrkomöte anförde nuvarande ärkebiskop Hultgren bl. a.: "Ordförandeskapet bör tillkomma kyrkoherden i kraft av hans ämbete, alltså hans särskilda uppgift och bestämda uppdrag att med olika medel betjäna församlingen med Guds Ord. På denna grund växer församlingslivet fram, och där skall pastor i kraft av sitt uppdrag vara den ledande och sammanhållande. Detta skall också vara förhållandet i kyrkorådet, ty det är ett organ för samarbete mellan pastor och församlingens egna förtroendemän i församlingsvården. Man skulle kunna säga, att det självskrivna ordförandeskapet markerar det huvudansvar som pastor har och som inte kan överflyttas på lekmännen inom kyrkorådet. Vidare kan man säga att det garanterar att kyrkorådets arbete inriktas på församlingsvården och att det blir en samordning inom denna". Så långt ärkebiskop Hultgren.

Enbart önskemålet att åstadkomma överensstämmelse med kommunallagen synes oss icke motivera den föreslagna ändringen, som innebär upp-

hävande av en sakligt välgrundad ordning. Det finns i vårt samhälle organ, vilkas ordförande t. ex. utses av Kungl. Maj:t eller av statlig myndighet. Med hänsyn till de delvis väsensskilda arbetsuppgifterna kan en total överensstämmelse mellan den borgerliga och den kyrkliga kommunens organisation icke åstadkommas. Det skall icke förnekas, att pastor i vissa fall icke haft de bättre tekniska kvalifikationerna för ordförandeuppdraget, men det nuvarande systemet har dock i stort sett fungerat tillfredsställande. Självskrivetheten har också varit en garanti för kontinuitet i fråga om behandlingen av frågor rörande församlingsvården, som dock är kyrkorådets egentliga uppgift. Förslag och initiativ i dessa frågor kommer naturligt nog också i fortsättningen att på det förberedande stadiet föreläggas kyrkoherden. Självskrivetheten utgör slutligen den bästa garantien för ordförandens objektiva ställning och hans oberoende av de växlande politiska konstellationerna inom de lokala administrations- och förvaltningsorganen. Därmed kan han bäst tjäna församlingens centrala syften.

På grund härav får vi hemställa,

att riksdagen vid bifall till förslaget om ny församlingslag företar den ändringen, att nu gällande föreskrifter om kyrkoherdens självskrivethet som ordförande i kyrkorådet bibehålles.

Stockholm den 12 april 1961

Carl Eric Hedin

Henning Carlsson

Eric Nelander

Märta Boman

Ulla Lidman-Frostenson

Emil Elmwall

Yngve Hamrin

Ernst V. Stazäng

David Svenungsson

Erik Larsson
i Norderön